

ministeren efter dette Lovforslag fik for stor Myndighed. Men den Myndighed, der her gives Socialministeren som i saa mange andre Lovforslag af denne Art, er kun en formel Myndighed angaaende Valg, angaaende Ret til at kræve Oplysninger, at gøre Henstillinger o. s. v., i de reelle Spørgsmaal om Lønsatser, Ferier o. s. v. har Socialministeren ingen Myndighed efter Lovforslaget. Jeg havde forleden ved et Lovforslags Behandling her Lejlighed til at sige, at det er ikke Socialministeren personlig, der faar denne Myndighed. Jeg ser i Bladene, at man siger, at jeg har saamænd tænkt rigeligt paa mig selv, men for det første er det jo meget tvivlsomt, hvor længe jeg er Socialminister, der kommer andre efter mig paa denne Plads, og for det andet er det jo ikke Socialministeren som saadan, der personlig faar en Myndighed. Saadan hedder det i alle Lovforslagene, men det er Socialministeriet, hvor der, som jeg sagde, uddanner sig en fast Praksis, som er ganske nødvendig ved en Mængde Spørgsmaal af denne Art, og som ingen Regering vil kunne komme udenom, og skal de Herrer forelægge Lovforslag om lignende Spørgsmaal, maa de ogsaa henvisse en hel Del af disse Afgørelser til det vedkommende Ministerium, men det er ikke Afgørelser af reel Betydning; det er formelle Afgørelser.

Saa kom det ærede Medlem Hr. Slebsager til vistnok Hovednummeret i den Agitation, der herigennem skal forberedes til kommende Tider mod Bedriftsraadstanken, og det er alt, hvad der samler sig om dette Ord: Organisationstvang. Forslaget foreslaar, at Valgret til Bedriftsraadene er knyttet til, at Arbejderne skal være organiserede, og saa siger man: Hvilken Organisationstvang! Og det udviklede man saa paa forskellig Vis. Dertil er nu det at bemærke, at der tales ikke om, hvilken Organisation de skal tilhøre, det staar fuldkommen frit.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Bouet, som ogsaa var inde paa dette Spørgsmaal og frygtede for, at Funktionærerne skulde drages ind under bestemte Organisationer, at der er aldeles ikke Tale om dette i Lovforslaget. Det staar dem frit for, om det skal blive „Jens Johansens Organisation“, som den kaldes populært i visse Handelskredse, eller det bliver en anden. Maa jeg i Forbigaaende — det forkorter vist min Taletid, jeg kan gøre det nemt her —, maa jeg i Forbigaaende gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr.

Bouet. Allerede det ærede Medlem Hr. Drachmann havde talt om, at dette Forslag var et Slag i Ansigtet paa Funktionærerne. Det har jeg allerede besvaret i det, jeg har udtalt. Det ærede Medlem Hr. Bouet gik videre og fandt, at der i Forslagets Enkeltbestemmelser var Ting, som stillede Funktionærerne ugunstigt. Denne det ærede Medlem Hr. Bouets Kritik forekommer mig ganske ejendommeligt, men hvis den betyder, at det ærede Medlem har Interesse for Bedriftsraadsforslaget, og mener, at Funktionærerne ogsaa burde have det, skal det være mig den største Glæde at forhandle med ham om Enkelthederne i dette Forslag. Funktionærerne er her fuldkommen lige stillede med Arbejderne; der er ikke gjort Forskel; der er aabnet Adgang for dem til, hvis de ønsker det, at kunne faa særlige Grupperepræsentanter. Men ønsker man, at de skal have en mere bestemt fastslaaet Ret dertil, skal det være mig den største Glæde at forhandle derom. Jeg spørger derfor det ærede Medlem Hr. Bouet: Er han, hvis jeg med Hensyn til Enkelthederne tilfredsstiller ham og Funktionærerne noget mere, end han synes, at man har tilfredsstillet dem her, villig til at forhandle om selve Forslagets Grundlag? Thi saa er jeg rede til Forhandling, og saa bliver vi nok enige. Men det er vist ikke Tilfældet. Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Bouet brød Staven over Forslaget. Men saa vil jeg nok spørge om, hvem der er Funktionærernes Venner, det ærede Medlem, der overhovedet ikke vil give dem, lige saa lidt som Arbejderne, nogen Adgang til Indseende med og Deltagelse i Ledelsen, eller Ministeriet, som netop vil give baade Arbejdere og Funktionærer en saadan Adgang.

Det ærede Medlem Hr. Bouet nævnte lejlighedsvis en Udtalelse, der var faldet forleden Dag fra min ærede Partifælle, det ærede Medlem Hr. Schrøder, og som han fandt ærekrænkende for Funktionærerne. Saa vidt jeg husker, gik den ud paa, at der er efter det ærede Medlem Hr. Schrøders Mening for mange — ikke Funktionærer i Almindelighed, men Værkførere, Overmestre og Undermestre, hvad de hedder, Arbejdsledere. Men at udtale, at der kunde spares Funktionærer ogsaa i private Virksomheder, ligesom mange hævder, at Staten kan spare Funktionærer, er dog i og for sig ikke ærekrænkende for Funktionærerne. De kan ikke gøre ved, at Ordningen ikke er saa økonomisk, som den skulde være. Hvis der har ligget mere i det ærede Medlem Hr.